

ÇİÇEKLERİN NE ZAMAN ve NASIL AÇACAĞINI BİLMEK

Prof. Dr. Faruk Yalçın Uğurlu

Çankaya Üniversitesi

İnsanların çevrelerini algılayarak değerlendirebilmeleri onların toplam üretkenlik potansiyelini olumlu veya olumsuz etkiler. Öğretim eğitim sürecinde görev alan biz öğretim elemanlarımızın en önemli çevresel algılama çevrelerini oluşturan bahçelerdeki çiçekler ise onların öğrencileridir. Bu çiçeklerin çok nazlı olduğu, hangi topraklarda nasıl katkılarla yeşereceği, bu yeşermenin kendilerine, buldukları ortama, yetiştiricilerine ve özellikle de çevrelerine ne değerinde katkılar sağlayabileceği, özellikle de açacakları çiçeklerin yaratıcı etkilerinin boyutları hep öne çıkmaktadır. Çünkü bu açan çiçekler, onların arıları çezbetmelerine ve çoğalarak daha etkin çoğunlukta üretime katkı sağlamalarına neden olacak nitelik ve niceliklere kendilerinden önce açmış çiçeklerin sonsuz sevgi ve bilimsel gözle oluşturacakları tutum ve davranışlar, en önemlisi de etkilerle ulaşabilirler. Bu etkiler, onlara sıcaklık getiren güneş kadar enerji dolu, rüzgarlar kadar kucaklayıcı, havanın temizliği kadar yalın, doğanın düzeni kadar dengeli ve en önemlisi de geri dönüş beklemeyecek duyarlılıkta kimliklerden oluşur.

Zamanımızda her düzeydeki öğretim, eğitim ortamında bahsedilen bu öze yaklaşan değerlerin oluşmasını sağlayacak ortamlar yok, çiçeklerin ne zaman ve nasıl açacağını bilenlere sahip olmayı hedeflemek yerine, onları yeşertecek en ufak bir kıpırdanıştan bile korkulmaktadır. Ama bizce bu bilgelik, nesillerin seviyeli geçişliliği ile geleceklerini bilimsel güzellikteki bahçelere dönüştürebilecek bir yaklaşımla olabilir. Çünkü bu çiçekler bazen süs çiçekleri olarak, dikenlerden arınmış, gerçek sanatsal değerlerin içeren bahçeleri, bazen de meyve çiçekleri olarak değerli ürünlerin ortaya çıkmasına neden olacak gelişimleri başlatacaklardır.

Duyarlıklarımızı nasıl geliştirebilir, daha hassas ve verimli hale getirebiliriz ? İşte temel sorun da budur. Bizler kendi uzak, yakın çevremizde hatta hemen yanımızda ne özellikte çiçeklerin bulunduğunu önce hissetmeyi, sezmeyi öğrenmeliyiz. Sezgilerimizin yeterince güçlenebilmesi bütün yaklaşımlarımızda iyimserlik, hoşgörü ve şuurlu algılama yapabilmemize bağlıdır. Algıladığımız çiçekleri sadece sevmek yetmez. Onların uzun yaşamaları ve güzelliklerini bizlere en iyi düzeyde aktarabilmeleri için özenli bakımımıza, sıcak yaklaşımlara ve düzenli ilgiler ile ilişkiler bütününe gereksinimleri olduğu açıktır.

Aslında her öğrenci bulunmaz özellikte bir çiçektir. Ancak biz öğreticilerin ana görevleri; bu açık veya değişik derinlerde gizli zengin özellikleri fark ederek, onları algılanabilir düzeylere yükseltmek, özgün bireysel kimlik oluşturabilecek düzeyleri sağlayabilecek katkı ve etkileri oluşturabilmek, hatta bazen etkilerimizden zedelenebilecek narin kimliklerdeki çiçeklere hiç dokunmamak veya çok hassas örselenebilecek duygu alış veriş iletişimi ortamlarını sağlayabilmek gerekmektedir. Bu noktada açıkça itiraf etmeliyiz ki bilimsel birikim sahibi olmak ile bunları düzeyli paylaşabilmek becerileri birbirinden çok farklıdır ve birçoğumuz bu konuda birçok yanlış uygulamalar oluşturmuş hatta halen oluşturmaktadır.